

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 394/2017 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om Forststyrelsens avverkningar i gamla skogar och strövområden

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 394/2017 rd undertecknat av riksdagsledamot Hanna Halmeenpää /gröna m.fl:

Vem bär ansvaret för vårdslösheten likt den vid skogsavverkningen vid Rautovuori och varför hade inte avgränsningarna av avverkningarna vid Rautovuori kontrollerats tillräckligt väl,

vilka åtgärder ämnar regeringen vidta för att Forststyrelsens ohållbara avverkningar och avverkningsplaner ska få ett slut,

kan finländarna lita på att den statligt ägda Forststyrelsen i sin verksamhet följer samma hållbarhetsprinciper när den vårdar skog som även förväntas av andra skogsägare och skogsbolag,

ligger Forststyrelsens behov av att uppfylla de för höga avverknings- och resultatmålen som har satts upp bakom försöken att avverka gamla skogar och strövområden?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

I september 2017 inleddes skogsavverkning utanför naturobjektet Rautovuori i Keuru. När avverkningen inleddes meddelade skördarföraren att fiberbanden som hade märkt ut naturobjektet i terrängen var försvunna. En chef från Forststyrelsen som var i närheten kom direkt för att komplettera den bristfälliga märkningen. Chefen hade inte tillgång till den positioneringsutrustning som används vid skogsplanering, utan använde positionsbestämningen i smarttelefonen, vilket ledde till att 125 meter av den kompletterande märkningen gick 10–20 meter innanför avgränsningen för naturobjektet enligt det geografiska informationssystemet, vilket ledde till att 0,2 hektar av naturobjektet avverkades. Naturobjektet är 4,0 ha stort. Det finns dock en säker oavverkad skyddszon på 40 meter kvar till de hotade lavar som ligger till grund för att det är ett naturobjekt. Avgränsningen av naturobjektet vid Rautovuori överensstämmer med vad som avtalats med representanter för Finlands naturskyddsförbund. Det är okänt hur eller varför de fiberband som en gång märkte ut området har försvunnit.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 394/2017 rd

Forststyrelsens naturresursplanering kompletterar planläggningen på landskapsnivå för att samordna de olika användningsformerna av statens marker. Naturresursplaneringen är långsiktig planering för hållbar användning av de mark- och vattenområden som staten äger, där de olika användningsbehoven av områdena samordnas. På det viset uppnås en så bra total nytta som möjligt för det finländska samhället. I naturresursplaneringen definieras också den största hållbara planerade avverkningsmängden med beaktande av olika begränsningar i markanvändningen. Många lokala intressentgrupper deltar i naturresursplaneringen. I planeringen görs även en bedömning av Forststyrelsens verksamhet på planeringsområdet och hur den befintliga markanvändningslösningen fungerar. Genomförandet av naturresursplanen och den hållbara användningen av naturresurser följs upp med hjälp av 34 indikatorer. Indikatoruppgifterna samlas i regel in årligen.

En viktig del av naturresursplaneringen är den områdesekologiska granskningen som används för att samordna områdets ekologiska, ekonomiska, sociala och kulturella värden. I planeringen beaktas naturen i ett omfattande skogsområde som en helhet dit mångbruksskogar, naturskyddsområden och specialområden för rekreation hör. Målet med områdesekologisk planering är både att bevara den naturliga mångfalden och att trygga förutsättningarna för mångbruk av skogarna och för att bedriva naturnäringar. Genom planeringen säkerställer man både att särskilt viktiga livsmiljöer enligt skogs- och naturvårdslagen skyddas liksom att arterna har möjlighet att sprida sig. Med hjälp av den samordnas dessutom de behov som viltets livsmiljöer, landskapsvärdena, kulturobjekten och rekreationsanvändningen har.

Forststyrelsen och Forststyrelsen Skogsbruk Ab fungerar i alla omständigheter i enlighet med de samhälleliga förpliktelser som finns i 6 § i lagen om Forststyrelsen (236/2016). I sin verksamhet följer Forststyrelsen kraven i lagarna och skogscertifieringen men även stränga miljö- och miljövärdsanvisningar.

De allmänna samhälleliga förpliktelser som ingår i lagen om Forststyrelsen har fastställts för att bland annat trygga natur- och rekreationsvärdena på de områden som staten använder som ekonomiskog. Forststyrelsen främjar naturens mångfald, rekreationsanvändning av skogarna, rennaringen och samekulturen med cirka 56 miljoner euro årligen genom sina allmänna samhälleliga förpliktelser. Av de marker som Forststyrelsen använder för skogsbruk har cirka 500 000 hektar begränsningar som har med de samhälleliga förpliktelserna att göra och som inverkar på virkesproduktionen. Cirka hälften av dessa områden, det vill säga cirka 250 000 hektar, står helt utanför skogsbruksanvändningen. På grund av de allmänna samhälleliga förpliktelserna minskar Forststyrelsen årligen den hållbara avverkningsmängden enligt skogs- och naturvårdslagstiftningen med cirka 1,85 miljoner m³. Forststyrelsens avverkar cirka 6 miljoner m³ varje år. Ramen för verksamheten godkänns årligen i samband med statens budgetförhandling.

Forststyrelsen rapporterar årligen om uppfyllandet av de samhälleliga förpliktelserna i samband med bokslutet till de styrande ministerierna och vidare till statsrådet. Forststyrelsens bokslut och årsberättelse publiceras årligen och är tillgängliga för alla. I resultatstyrningen kan ministerierna framhäva och precisera målsättningarna och åtgärderna för de samhälleliga förpliktelserna.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 394/2017 rd

Av statens markareal är 42 procent skyddad genom olika skyddsbeslut. Till detta område hör bland annat 40 nationalparker och flera andra omfattande skyddshelheter. Miljöministeriet ansvarar för skyddsprogrammen och planeringen av dem. De skogar som är mest värdefulla landskapsmässigt och till sin mångfald är också koncentrerade till dessa områden. På skyddade områden bedrivs inget skogsbruk. 38 procent av statens markareal används för skogsbruk. På det här området följs utan undantag lagarna, kriterierna för skogscertifieringen PEFC och Forststyrelsens egna miljöanvisningar som bygger på forskning.

Enligt 16 § i lagen om friluftsliv (606/1973) kan på statens mark som är av avsevärd allmän betydelse för idkande av friluftsliv, strövområde inrättas. Inom sådant område ska skogsbruk, jakt och fiske samt annat nyttjande av jord- eller vattenområde ordnas så, att friluftslivets behov i tillräcklig utsträckning blir tillgodosedda.

På strövområden följer Forststyrelsen den befintliga skötsel- och nyttjandeplanen. I skogshanteringen tillämpas hanteringssätt som stöder syftet med rekreationsområdet, bland annat gallring och småskalig plockhuggning. I allmänhet utförs ingen kalhuggning alls. De egna planer och granskningar som Forststyrelsen har utarbetat uppdateras med jämna mellanrum, så att uppgifterna är uppdaterade och överensstämmer med de senaste kraven.

Forststyrelsens möjligheter till avverkning definieras med hjälp av information om skogstillgångar som bygger på positionering och som täcker statens marker som används för skogsbruk. Skogsbeståndets kubikmassa möjliggör ökad avverkning av framför allt ekonomiskog med yngre åldersstruktur och därigenom högre resultatmål. Högre resultatmål äventyrar inte hållbarheten eller bevarandet av skyddsobjekten till någon del.

Helsingfors 17.10.2017

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä